

[Borgbjerg.]

bære den, men de anviste forskellige Udveje. Man kunde, sagde Ministeren, gøre Antallet af Cigaretter i hver Pakke mindre eller gøre Cigaretterne mindre eller, sagde det ærede Medlem Hr. Clausager, gøre Tobakken daarligere. Det ærede Medlem var nemlig betænkelig ved at gøre Antallet af Cigaretter i hver Pakke mindre, for det kunde komme til at paavirke Skalaen, saa de kom op i en højere Skatteklasse, og deri havde han vist nogen Ret. Der var altsaa nogen Uenighed mellem Venstres Toldminister og Venstres Toldordfører, men de var i det væsentlige enige om, at Forbrugerne skulde bære Forhøjelsen. Derimod hævdede det konservative Folkepartis Ordfører, at Produktionen og Omsætningen maatte bære den. Nu er de tre Toldpartier enedes med Toldministeren om, at Produktionen kan bære Forhøjelsen — den skal bære de 1½ Mill. Kr. Se, her har man en Industri, som, efter hvad de Konservatives Ordfører har erklæret, har moderniseret sig i de senere Aar; gennem en stærkt forbedret Teknik og Organisation er den blevet i Stand til at give en ordentlig Afkastning, og derfor kommer nu de 3 Partier, som er blevet enige med Ministeren, og siger: da nu denne Industri har moderniseret sig, da den har indført forbedret Teknik og Organisation, bærer sig godt og giver en ordentlig Afkastning, saa haps! saa tager vi denne Afkastning, vi inddrager den i Statskassen — det er en halvanden Million Kroner. Det er et Guldæg, som Hønen har lagt; vi slagter ikke Hønen, nej, vi tager Guldægget fra den, de halvanden Million Kroner ind i Statskassen, og saa gaar vi ud fra, at den vil blive ved at lægge flere Æg. Ja, Principper har man i Sandhed for at bryde dem! Da vi for nylig talte om Formueskatten, var det en ganske uantagelig og forkastelig Tankegang, jeg gjorde gældende: at med Maade, rimeligt, fornuftigt kunde man godt fra de store Formuer, de store Aktieselskaber tage en vis passende Sum; det vilde ikke forhindre den fremtidige Æglægning, det kunde maa-ske under visse Omstændigheder endog paa-skynde den. Det, man den Gang bebrejdede mig, gør man nu selv. Der er et gammelt Ordsprog, der siger, at med Lempe lister man Æg i en Humlesæk, og det er lykkedes den højtærede Finansminister at lempe dette Æg paa 1½ Mill. Kr. om Aaret ind i Humlesækken, det vil sige i Statskassen, det er virkelig lykkedes ham, og for saa vidt maa man beundre hans taktiske Dygtighed.

At det radikale Venstre ikke kommer

til at staa særlig godt, men at navnlig det konservative Folkeparti er kommet til at staa meget daarligt, det ved jeg ikke, om det vil bedrøve eller anfægte ham stærkt, men det skyldes vistnok i første Række Venstres ærede Ordfører Hr. Clausager, der ikke ved denne Sags første Behandling var nær saa taktisk snild som hans ærede Kollega Hr. Hagbart Berg, da vi behandlede Formue- og Indkomstskatten. Da vi behandlede Formue- og Indkomstskatten, stillede det ærede Medlem Hr. Hagbart Berg sig ret køligt og forbeholdent til Ministerens Forslag, og saa snart det konservative Folkeparti opdagede det, tænkte de: der er Fare paa Færde, lad os slaa til, her er Tale om en Formindskelse af den direkte Beskatning, lad det nu endelig ikke gaa fra os. Og medens man efter den konservative Presses Holdning at dømme havde ventet ret skarp Modstand, fordi man ønskede Nedsættelsen af Formueskatten foretaget paa en helt anden Maade, saa slog det konservative Folkepartis Ordfører, det ærede Medlem Hr. Korsgaard, i Virkeligheden til; skønt han ramte Forslaget lige i Hjertekulen, idet han hævdede, det var en Præmiering af daarlig Formueanbringelse, slog han alligevel til og tog det. Hvis det ærede Medlem Hr. Clausager havde været lige saa klog, lige saa snild her ved første Behandling, havde han stillet sig køligt, saa havde han sagt: indirekte Beskatning, Toldskatter, Toldforhøjelser, det er noget, som Venstre i Grunden ikke holder af, det forbyder vore gamle demokratiske Principper os, saa det er meget tvivlsomt, om vi kan gaa med dertil, i hvert Fald maa vi kræve en omhyggelig Udvalgsbehandling, og vi maa forbeholde os at foreslaa forskellige Ændringer. Havde det ærede Medlem stillet sig saadan, er det jo højest sandsynligt, at de Konservatives Ordfører, det ærede Medlem Hr. Drachmann, havde sagt: her er vist Fare, det gælder vist om ikke at være for kølig eller for fjendtlig, thi her er jo Tale om en Forhøjelse af den indirekte Beskatning, som stemmer godt med konservative Principper, saa lad os slaa til! Derved havde man undgaaet, at de Konservative var kommet i denne saa ubehagelige Situation i Dag.

Om nu Forudsætningen holder Stik, at denne nye Skat og Told ikke bliver væltet over paa Forbrugerne paa en eller anden Maade, kan der jo være delte Meninger om. Som Bilag til Betænkningen følger en meget interessant Skrivelse fra Finansministeriet af 15. November. Deri paaavises, at i Virkelig-